

Szabadnap, elővizsgák, menzajegy

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán november 16-án rendezték meg az intézményi szintű ifjúsági parlamentet. A zsűfőlési megtevése díszteremben Ötvös József, a parlament elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd fölkerült dr. Mohóli Károly fő-

van. Pozitív eredményekről szólta a főigazgató a KISZ-képviselőterén, de megjegyezte azt is, hogy a hallgatói aktivitás jelenleg kisebb, mint az előző években.

Ezt követő intézkedési tervjavaslatában elsőként az oktatási anyag arányosabb elosztását és a

próbálják kialakítani és beindítani a már régen meglévő „Kiváló Tanulmányi Csoport” című folytatott versenyek mellett. Kiemelte, hogy a főiskolai KISZ-bizottság egyetért a munkafegyelm erősítésével, azonban megemlítette, hogy az elmúlt időszakban a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat függelékének magyarzata nézeteltérésre adott okot hallgatók és tanárok közt. Szólt a főiskolai TDK-mozgalom fejlesztéséről és kérte az állami vezetést a legjobb dolgozatok intézményen belüli kiadására. A következőkben a Tamási Áron Klub — KISZ-bizottság által kidolgozott és javasolt — bővítési tervét ismertette és indokolta. Beszámolójának befejező részében szociális kérdésekről, valamint a főiskolai demokratizmusról tájékoztatta a jelenlévőket.

A beszámolókat követő felszólalások zöme az órarend módosítását és a szabadnapok kijelölését kérte. A hallgatók statisztikai adatokkal támasztották alá kérésüket, s hivatkoztak a szakorák aránytalan elosztására, más intézmények tapasztalataira. Fölvitették a figyelmet arra, hogy a főiskolán folyó oktatás szerkezete megkíván egy tehermentesített napot, akár az önálló tanulásra, akár kutatói munkára. A hallgatók fölajánlották, hogy aktívan részt vesznek az órarend elkészítésében, sőt más intéz-

ménybeli eredményeket fölmutatva javasolták a szabadnaprendszer számítógépes kidolgozását. A felszólalások másik része a vizsgabeosztást, illetve a vizsgák számát érintette. Kifejtették, mennyire fontos a kérdés megoldása a negyedéves magyar-történelem, illetve orosz-történelem szakosok esetében. Kérésük az volt, hogy a tanszékek oktatói bizottságai számukra az elővizsgák lehetőségét, illetve a szakdolgozat beadási határidejét változtassák március 31-re. A kalória- és a reggelijegyek problematikájának megoldását a testnevelésszakos hallgatók sürgették. Hiányolták továbbá a megfelelő tornatermek és a Topolya úti sporttelep öltözőjének fűtését. A hallgatók egészét érintő problémaként merült föl a menzajegy kiváltásának kérdése. Kifogásolták a hallgatók a menzajegy árusítási módját és javasolták, hogy ezentúl a csoportok ebédjegyét egy ember, a „menzafelölős” válthassa ki.

(A fenti témákban — helyenként indokolatlanul — kialakult oktatói-hallgatói „polemizálás” kissé hosszúra nyújtotta a rendezvényt.) A felszólalásokat követően dr. Mohóli Károly főigazgató előterjesztette átdolgozott, kiegészített tervjavaslatát, amelyet a hallgatóság elfogadott.

GRÓF RÓZA



Ötvös József, a parlament elnöke köszöntötte a megjelenteket

igazgatót beszámolójának megtartására.

A főigazgató tájékoztatta a hallgatóságot az 1976. évi ifjúsági parlament határozatainak végrehajtásáról, illetve az azóta felmerült problémákról. Elmondta, hogy az előző parlament intézkedési tervének megfelelően javították a jegyzetellátást, de a forgalmazási gondokat még mindig nem sikerült teljes egészében megoldani. Az órán kívüli nevelőmunkáról szólva megemlítette a csoportvezetői és a KISZ patronáló-tanári munka egységes követelményrendszerének szükségességéről kidolgozását. Pozitívként számolt be a közművelődési bizottság és klub megalakulásáról. Fölvitette a figyelmet arra, hogy a szabad idő helyes eltöltésében milyen jelentős szerepe van a Tamási Áron Klubnak, s hogy ezért érthető az igény a klub bővítésével kapcsolatban. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a főépület alagsorában felszabaduló helyiségekre a főiskolai levéltár létesítése miatt szükség

tantárgyi fedések megszüntetését említette a főigazgató. Kérte az oktatókat, jobban éljenek a jegymegajánlás jogával. Az órarend összeállításoknál javasolta a három szabad délután, továbbá a negyedévesek számára — a szabad szombat biztosítását. Hangsúlyozta, hogy a végzős hallgatók elhelyezkedésénél a leginkább megfelelő hallgatókat kell előnyben részesíteni.

A főigazgatói beszámoló után Nagy József, a főiskolai KISZ-bizottság titkára szólt az idei ifjúsági parlament szervezési gondjairól. Rámutatott arra, hogy néhány alapszervezet KISZ-vezetősége mulasztást követett el, s ez volt az oka az alacsony hallgatói létszámnak a tanszéki parlamenteken. A KISZ-bizottság az előkészítés tapasztalatainak összegzése után javasolta az ágazati parlamentek kihagyását a következő években. A szakmai, tanulmányi tevékenységről szólva a KISZ-titkár elmondta; ebben az évben egy új versenyformát, a szakmai-tanulmányi versenyeket



Pillanatkép a főiskolások életéből: klubestire készülnek a Teleki Kollégiumban

— Már szeptemberben sejtettük, hogy valami „gikszer” van a dologban, ugyanis állandóan a plafont csapkodták a fejünk fölött. Mégis váratlanul ért, amikor közölték, hogy kitelepítenek bennünket. Kétségtelen, egyáltalán nem voltunk szomorúak, de azért volt bennünk egy jókora adag bizonytalanság is, — így emlékeznek vissza a Bolyai-kollégisták október közepének eseményeire. A hírtelen jött kiűrés, és az azt követő költözés óta éppen egy hónap telt el. Utána jártunk, hogyan zajlott le az áttelepítés, milyen körülmények között élnek jelenleg a használhatatlanná vált Bolyai lakói.

Nem csak vendégek

A Móra-kollégiumban Saly Noémi érdekvédelmi felelős fogad s vezet körbe a fiúk lakrészlegén:

— A hozzánk érkezett 76 srácot részint az alagsori termekből — raktárból, játéktérrel, műhelyből —, részint a magasszinti helyiségekből átalakított szobákban helyeztük el. A szerencsésebbek pedig az első emeleten három, volt lányszobába költözhettek be.

Megszemlélve a szobákat, kétségtelen, az alagsorban elég nagy a zsúfoltság. A termekbe nyolc, illetve tizenkét ágyat tettek, az asztalokkal, székekkel együtt csaknem minden négyzetcentimétert betöltöttek. Zömében elsőéves bölcsészek és TTK-sok lakanak itt. Beszélgetésünk során szóba kerül, hogy a játéktérbe került tizenkét fiú helyzete volt a legmostohább az átköltözésnél. A helyiség október 20-án ugyanis még nem állt készen az új lakók fogadására. Így pár napig a padlószőnyegen voltak kénytelenek aludni, már bent laktak, amikor a válaszfalakat készítették, s a függönyök is utólag érkeztek meg. Ottlétünkön azonban már nem panaszkodnak, hiszen ahogy mondják — s ez a sors iróniája —: valamennyien jobb körülmények között élnek itt, mint annak idején a Bolyaiban. Új heverőket kaptak, nincs különösebb probléma a fűtéssel és a mosdási lehetőségekkel sem.

Áttelepítés utáni helyzetkép

A legelégedettebbek az első emeletre beköltözött TTK-sok. A két négyágyas, beépített szekrényekkel, falilámpákkal, mosdókagylóval felszerelt tágas szoba, s a közöttük lévő tanulásra alkalmas helyiség láttán ez érthető is. Inkább a Bolyai-beli időszakról beszélnek, amikor még a teljesen rossz állapotú matracok, vaságyak kicserélése foglalkoztatta elsősorban őket. Így nem csodálható egyöntetű véleményük: végre szerencse érte őket, s szeretnének a hátralevő időben a Mórában maradni. Hogy mennyi erre az esély? Noémi biztosra ígéri, közben azonban a gondokról sem feledkezik meg:

— Ami a továbbiakat illeti, elég nehéz a helyzetünk. Félévkor elmegey udvan tőlünk hat végző jogász, de helyükre az Irinyiben ideiglenesen átköltöztetett hat elsőéves joghallgató kerül. Emellett visszajönnek a Szovjetunióból a részkezőzők, akiknek száma nagyobb lesz, mint a februárban kiutazóké. Mindenesetre most az egyik legfontosabb feladatunk, hogy segítsünk a fiúknak beilleszkedni kollégiumunk életébe. Ennek érdekében két srácot már koontáltunk a kollégiumi bizottságba. Célunk az, hogy továbbra is kiváló kollégium maradjon a Móra!

Ideiglenesen, de jobb helyen

Az Irinyi-kollégium hozzáállása is dicsérhető. A váratlan helyzetben azonnal felajánlották, hogy 30 többfőreoshelvet biztosítanak. Már ez önmagáért beszél, hiszen a létesítményben amúgy is magas a bennlakók létszáma. Végül 24 fiút helyeztek el a földszinten, s a svors beköltözés érdekében feloldozták a kis társaságot és két hegeszobát. Új heverőket vásároltak, melveket a fiúk kaptak meg. A földszinti folyosó végén található raktárból pedig ruhanyozót alakítottak ki. A közelgő vizsgaidőszakra is gondoltak, egy kö-

zeps nagyságú termet bocsátottak az újonnan érkezettek rendelkezésére tanulásra.

Dr. Tanács Antalné, a kollégium gondnoka készséggel mutatja meg a szobákat. Tény, hogy itt sincsenek a fiúk valami tágasan a nyolc fekvőhelyes termekben, de az emeleten a lányoknál még tíz ágyas helyiségek is vannak. Ok azonban készséggel vállalták a kis kényelmetlenséget. Természetesen, mindez ideiglenes állapot, a legközelebbi megoldást a kollégiumhoz tartozó három lakás kiürítése, s azokban kollégiumi lakószobák kialakítása jelentené.

Kényelem és szükség

A József Attila Kollégiumban még most is beszéd-, mondhatni pletykátéma, hogy az ott lakók egyáltalán nem szívesen fogadták a volt Bolyai-kollégistákat. Oláh Béla, a kollégiumi bizottság titkára a következőképpen magyarázza a furcsa viselkedést:

— Elterjedt az a hír, hogy a kollégium lakói nem engedték be szobáikba a Bolyaisokat. Erről csak annyit, a szobák között valóban zárva volt a költözéskor, mert a gyerekek elvitték a kulcsot, s későn érkeztek meg a mezőgazdasági munkáról. Este azonban már mindenki az általa választott lakóhelyen aludt. Az viszont igaz, hogy elég nagy volt a berzenkedés az itt lakók részéről. Ehhez tudni kell, hogy a kollégiumban három férőhelyes lakószobák vannak túlnyomórésben, ezek közül tizenhatba negyedik heverőt kellett betennünk. Az eredeti elképzelések szerint ugyanis csupán 14—16 fiú jött volna hozzánk. Őket a raktárhelyiségben és a nagytanuló fakkjában teljes létszámban el is tudtuk volna helyezni. Mivel azonban az Eötvös kollégium csak tíz embert tudott fogadni, így röviddel a költözés előtt derült ki, hogy huszonhat fiúra kell számítanunk. Ezért volt

szükség az említett szobákban negyedik ágy beállítására.

A felsorolt tények sem mentik azonban a József Attila lakóinak túlzott kényelemszeretettel bíró fakadó barátságatlan magatartását.

Kiss Árpád igazgató: — Az ötödéves joghallgatók szobáiba nem kerültek új lakók, hiszen nekik most az államvizsgára kell készülniük. — A tanulási lehetőségek? — A jogászok részére a 201-es szobát átalakítottuk tanulóvá, s erre szolgál még a nagytanuló fennmaradó része is. — Mik a további elképzelések a szükségesség megszüntetésére? — Februárban 22 végző jogász távozik, s szeretnénk, ha a helyükre csak nagyon indokolt esetben venne fel új embereket a kar. Emellett az itt lakó három család elköltöztetése után is számíthatunk további férőhelyekre. Ezzel a megoldással vissza tudnánk állítani a korábbi rendet.

Az Eötvös-kollégiumban talán a legkedvezőtlenebb a helyzet. A tervek szerinti húsz helyett csupán tíz új ember részére tudtak férőhelyet biztosítani — nekik is a kollégium második szintjén tanulóiban. Így vizsgára készüléskor legfeljebb csak a szobákban lehet szó. Mindehhez jön hozzá, hogy a létesítményben jelenleg éppen felújítási munkálatokat végeznek. (Festenek — novemberben!). A kollégium régi lakóinak és az újonnan érkezetteknek semmilyen kapcsolatot sincs egymással, köszönni se köszönnek...

Mi történik ezután?

Kollégiumi körutunk befejeztével dr. Krajcók Gyula tudományos rektorhelyettes, az Egyetemi Kollégiumi Tanács elnökét kerestük fel. — A hirtelen költözés nyomán sokakban felmerült a kérdés: a kollégium rossz állapota ellenére miért költöztették be a hallgatókat szeptemberben a Bolyaiba? — Akkor konkrétan még nem

Vietnami est a klubban

Idén ősszel határozta el az UNESCO-klub, hogy nemzeti esteket rendez, a JATE-n tanuló külföldi diákok részvételével. A szeptember 16-án, a Nemzetközi Diáknapi előestéjén a Vietnami Kultúra Estje nyitotta meg. Ezen a Szegedi tanuló vietnami diákok mellett részt vett Ngo The Vuong elvtárs, a Vietnami Szocialista Köztársaság Budapesti Nagykövetségének titkára is.

A műsort megelőzően fényképes plakátkiállítás nyílt a JATE-klubban, mely a távoli ország több évtizedes függetlenségi harcát, országépítő munkáját, fiatalosságát mutatta be.

A klub nagytermében rendezett estet Jenei Gabriella, az UNESCO-klub titkára nyitotta meg, majd az egyetemen tanuló vietnami diákok nevében Ngo Ung Ha negyedéves matematika-fizika szakos hallgató köszöntötte a vendégeket. Néhány szót szolt hazája történelmének nagy sorsfordulójáról, a barátságáról, amely a magyar és vietnami népet összekapcsolja, majd csaknem egyórás filmet láthattunk Ho Si Minhről, a vietnami forradalom világszerte jól ismert vezetőjéről.

A film a nagy forradalmár életének kevésbé ismert epizódjait, a Francia majd az Indokínai Kommunista Pártban végzett munkáját, Angliában, illetve Amerikában tett utazását elevenítette fel, megszálltatva barátait, munkatársait, felidézve az egykori színhelyeket. A nyelvi nehézségeket a helyszínen rögzített tolmácsolással sikerült áthidalni.

A filmet követően a vietnami nép zenéjéből kaptunk izelítőt, részint lemezek, részint a klubban összeállt alkalmi kórus jóvoltából.

A családias hangulatú est végül a résztvevők közötti baráti beszélgetésekkel fejeződött be.

— A pontos összeget még nem tudom megmondani: a Móra-kollégiumban közel félmillió, az Irinyiben pedig 20 ezer forintot költöttünk — elsősorban heverők, függönyök és új szekrények vásárlására. Egyébként a költözés simábban bonyolódott le, mint gondoltuk, s ez leginkább a hallgatók segítőkészségét dicséri.

Végül egy valamennyiünk érdeklő kérdés: mi lesz a végző megoldás, mikorra várható az ideiglenes állapot megszüntetése?

— Először is azt említem, hogy a városi tanács rendelkezésünkre bocsátott lakásokat, ahová az Irinyiben és a József Attila Kollégiumban lakó három család költözik rövid határidőn belül. A helyükön kollégiumi lakószobákat alakítunk ki. A kollégiumokból a vendégszobákat az újszegedi biológiai épület melletti helyiségekbe szeretnénk áttelepíteni, ezzel is tovább növelhető a férőhelyek száma a diákokonainkban. A tervek szerint két éven belül készül el a felsőoktatási intézmények garzonlakásokból álló tömbje. ahová fiatal oktatók kerülnek, s így a József Attila Kollégium negyedik emeletén is felszabadulnak helyek a diákok számára. A legjobban, a végleges megoldást pedig a tervezett 670 személyes új kollégium felépítése jelenti, ami várhatóan 1981—1982-re készül el.

Legvégül néhány szó a volt Bolyai-kollégium sorsáról. Az épületen az elkövetkező három évben teljes felújítást végeznek. Azt követően pedig — bár még nem végleges terv — raktárak és műhelyek kennek helyet az épületben. SZALAY ZOLTÁN